

N:o 269.

Af herr **S. Nordström**, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordningar om frihamnar och om frilager.*

I det förslag till förordning om frihamn, som Kungl. Maj:t i proposition n:o 109 till innevarande Riksdag framlagt till pröfning, finnes föreskrifvet dels i § 14, att med visst i §:en närmare angifvet undantag må inom frihamn ej idkas detaljförsäljning af därstädes befintliga varor, dels ock i § 20 mom. 4, att införsel från frihamn af gods i sådana kvantiteter och under sådana omständigheter i öfrigt, att bestämmelsen i § 14 uppenbarligen komme att därigenom kringgås, må icke medgifvas.

Dessa stadganden afse tydligen att hindra, att till förfång för den inhemska marknaden handel i mindre omfattning, s. k. detaljhandel, får äga rum från inom frihamnen upplagda varulagret. Ett förhinder af en dylik handel är uppenbarligen af nöden, men det synes tvifvelaktigt, om därvidlag de af Kungl. Maj:t föreslagna bestämmelserna äro till fyllest. Det finnes nämligen hvarken i gällande lagar och författningar intagen eller eljest fastställd någon fullt tillförlitlig definition på hvad som skall med detaljhandel afses. Omfattningen af detta begrepp är också mycket sväfvande. Det synes därför icke lämpligt att stadga förbud helt allmänt mot detaljhandel, utan torde det vara viktigare att intaga bestämmelser om de minimi-kvantiteter, som få från frihamn införas.

Med hänsyn till det inhemska näringslivets kraf bör emellertid ej samma kvantitet fastställas för alla slags varor. Beträffande spannmål torde, då de af 1894 års kommitté åberopade skäl att förbjuda upplägning på frilager af nämnda vara synas äga full tillämplighet

åtminstone i fråga om införsel af mindre partier, minimikvantiteten böra sättas till ett rätt högt belopp eller minst 50,000 kilogram. Vidkommande åter s. k. kolonialvaror kan utan olägenhet tillåtas införsel i mycket små partier, såsom 50 kilogram per gång. Rörande slutligen alla öfriga varor torde beloppet icke böra sättas lägre än till 500 kilogram, särskildt med hänsyn därtill, att vid bestämmande af nu gällande tullsatser de förändrade förhållanden i fråga om tullskyddets effektivitet, som införande af frihamnsinstitutionen medför, icke tagits med i beräkningen.

På grund af hvad sålunda anförts, får jag vördsamt hemställa,

- att Riksdagen måtte besluta sådan ändring i det framlagda förslaget till förordning om frihamn, att från frihamn införsel icke må äga rum af gods i mindre kvantiteter än beträffande spannmål, omalen eller malen, alla slag, 50,000 kilogram, beträffande s. k. kolonialvaror 50 kilogram och rörande andra varor 500 kilogram, allt af hvarje varuslag.

Stockholm den 27 april 1907.

Sten Nordström.